

ingediend op **642** (2015-2016) – Nr. 1
10 februari 2016 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het protocol van 26 augustus 2013,
- 2° het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Samenvatting**

Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn de verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

De onderhandelingen over een wijziging van het dubbelbelastingverdrag (DBV) met Mexico beoogden vooral een aanpassing van het tarief inzake de afhouding aan de bron op rentes betaald door banken. Er kwam een protocol tot stand dat een aantal bepalingen van de overeenkomst van 1992 wijzigt of vervangt. Voor Vlaanderen belangrijke wijzigingen zijn onder meer: 1° het materiële toepassingsgebied, 2° de definitie van 'bevoegde autoriteit' in het geval van België (namelijk de federale minister van Financiën en/of een gewest- of gemeenschapsminister, zoals intrafederaal overeengekomen), 3° het beginsel van non-discriminatie (gelijke behandeling van alle ondernemingen bij het fiscaal verrekenen van ondernemingswinst), 4° de uitwisseling van inlichtingen en 5° de wederzijdse invorderingsbijstand.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het dubbelbelastingverdrag van 1992 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, in het bijzonder wegens zijn toepassing op belasting op onroerend goed, acht zij het nodig dat het Vlaams Parlement niet enkel zijn instemming verleent aan het protocol van 2013, maar ook aan dat basisverdrag.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Vlaanderen onderhoudt goede relaties met buitenlandse overheden' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelings-samenwerking (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 147/1).

2. Situering*De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken*

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Hoewel de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij echter ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die

stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffendere aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België in eerste instantie voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB 1992), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principiële voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

Versnelling van het proces

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de 'grijze' lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de 'grijze' lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de 'witte' lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

Belang voor Vlaanderen

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent.

De eerste paragraaf van het nieuwe artikel 2 (gewijzigd bij artikel I van het protocol) omschrijft de belastingen aan Belgische zijde waarop de overeenkomst van toepassing is: de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de verdragsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Artikel 2, §3, b), bepaalt dat de overeenkomst aan Belgische zijde van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV's ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing

werd sindsdien niet uitgesloten uit de werkingsfeer van DBV's. De onroerende voorheffing valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van voorliggende, overeenkomst.

Wat Vlaanderen betreft, is de overeenkomst volgens het gewijzigde artikel 25 niet enkel van toepassing op de federale belastingen, maar ook op de andere belastingen die er (kunnen) worden geheven, zoals die van de Gemeenschap, het Gewest, de provincies en de gemeenten. Artikel 25, §1, zoals gewijzigd door artikel 16 van het protocol luidt immers als volgt: "De bevoegde autoriteiten (...) wisselen de inlichtingen uit (...) met betrekking tot de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven (...). De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2."

3. Inhoud

De overeenkomst van 1992

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Mexico te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Mexicaanse investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

Het protocol van 2013

Het protocol wijzigt of vervangt een aantal artikelen van de overeenkomst van 1992. Het telt twintig artikelen. Belangrijke wijzigingen voor Vlaanderen zijn onder meer:

- 1° het materiële toepassingsgebied, waarbij valt op te merken dat Mexico de belastingen van de eigen staatkundige onderdelen en de plaatselijke gemeenschappen niet kon aanvaarden, maar slechts wat België betreft;
- 2° de definitie van 'bevoegde autoriteit' in het geval van België (namelijk de federale minister van Financiën en/of een gewest- of gemeenschapsminister, zoals intrafederaal overeengekomen);
- 3° het beginsel van non-discriminatie (gelijke behandeling van alle ondernemingen bij het fiscaal verrekenen van ondernemingswinst);
- 4° de uitwisseling van inlichtingen; en
- 5° de wederzijdse invorderingsbijstand.

4. Procedureverloop

4.1. Totstandkoming

België en Mexico zijn gebonden door een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting, die werd ondertekend op 24 november 1992. Hoewel Mexico toen nog geen lid was van de OESO (dit gebeurde pas in 1994), stemt de overeenkomst in ruime mate overeen met de OESO-modelverdragstekst. Enkele bepalingen zijn ontleend aan het model dat de VN hebben opgesteld. Dat model heeft in het bijzonder de betrekkingen tussen geïndustrialiseerde staten en ontwikkelingslanden op het oog. Het DBV is op 1 februari 1997 in werking getreden. Een kopie van dit DBV is bij deze nota gevoegd.

Op verzoek van België werden onderhandelingen met het oog op de herziening van de overeenkomst van 1992 aangevat. De voornaamste doelstelling van de

wijziging was de vermindering van het tarief inzake afhouding aan de bron op rentes betaald door banken. Op 15 april 2009 stuurde de FOD Financiën een ontwerp-tekst naar de Mexicaanse overheid. De onderhandelingen vonden plaats van 23 tot 27 november 2009. De ontwerp-tekst werd op 26 november 2009 geparafeerd.

Na consensus met de gemeenschappen en de gewesten, verstuurde de FOD Financiën op 16 december 2011 voorstellen van amendement naar Mexico, die verband hielden met hun medebevoegdheid in het ontwerp van protocol of de gemengde aard ervan (artikel I van het ontwerp-protocol), met het overnemen van de OESO-modeltekst qua uitwisselen van fiscale inlichtingen en wederzijdse invorderingsbijstand en met het tijdsgebonden toepassingsgebied van het protocol (respectievelijk artikelen XVI, XVII en XX). De Belgische voorstellen die slaan op de gemengde aard, betreffen het behoud van de niet-federale belastingen als materieel toepassingsgebied, wederzijds, en de definitie van 'bevoegde autoriteit' (artikel I).

Sinds een aantal adviezen van de Raad van State uit 2010 worden DBV's in beginsel als gemengde verdragen beschouwd. Op 3 februari 2011 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het voorliggende protocol vast. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten worden bevoegd geacht. In een brief van 18 mei 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat de ICBB deze beslissing heeft goedgekeurd overeenkomstig de stilzwijgende schriftelijke instemmingsprocedure, vastgesteld door de ICBB op 9 juli 2008.

Mexico aanvaardde de Belgische voorstellen in februari 2012, met uitzondering van het materiële toepassingsgebied. Met betrekking tot het eerste artikel van de ontwerp-tekst (nieuw artikel 2.1 van de basisovereenkomst), kon Mexico de belastingen van de staatkundige onderdelen en de plaatselijke gemeenschappen slechts aanvaarden wat België betreft. Mexico is zelf een federale staat met 31 "vrije en soevereine deelstaten" (artikel 40 van de Mexicaanse Grondwet) en één federaal district. Het Mexicaanse recht staat niet toe dat de belastingen die worden geheven ten behoeve van de Mexicaanse deelstaten en plaatselijke gemeenschappen onder de toepassing van een DBV vallen.

Aangezien de belastingen naar het inkomen in Mexico momenteel door de federale overheid en niet door de deelstaten worden geheven, raakt dit bezwaar de kerndoelstelling van het ontwerp van protocol niet en is dit Mexicaanse bezwaar aanvaardbaar. Er ligt dus een asymmetrie voor qua materieel toepassingsgebied, vermits de niet-federale belastingen aan Mexicaanse zijde niet zijn onderworpen. De gefedereerde overheden in België maakten geen bezwaar tegen deze afwijking op het Belgische voorstel.

Mexico hechtte op 28 maart 2012 zijn goedkeuring aan de ontwerp-tekst van het protocol. Deze ontwerp-tekst werd evenwel nog, op voorstel van Mexico, gewijzigd met betrekking tot de preambule en de ondertekeningsformule van het protocol. Er werd vervolgens een tegenvoorstel verzonden naar de Mexicaanse autoriteiten. De Mexicaanse autoriteiten hebben dit voorstel aanvaard.

Het voorliggende protocol werd op 26 augustus 2013 ondertekend volgens formule 2 van de ICBB (één handtekening aan Belgische kant). De deelstaten worden in de aanhef en in de ondertekeningsformule van het protocol vermeld boven de handtekening van de ondertekenaar.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het dubbelbelastingverdrag van 1992 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, in het bijzonder wegens zijn toepassing op belasting op onroerend goed, acht zij het nodig

dat het Vlaams Parlement niet enkel zijn instemming verleent aan het protocol van 2013, maar ook aan dat basisverdrag.

4.2. De adviezen van de strategische adviesraden

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) heeft in zijn brief van 2 oktober 2014 aangegeven geen advies meer uit te brengen over voorontwerpen van decreet. De Raad van State heeft in zijn advies echter geoordeeld dat die beslissing van de SARiV om zijn adviesverlening stop te zetten, de verplichting aan de Vlaamse Regering om advies te vragen niet ongedaan maakt, zolang het decreet van 16 mei 2007 tot oprichting van de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen ongewijzigd van kracht blijft. De Vlaamse Regering heeft, om tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State, haar voorontwerp voorgelegd aan de SARiV. De SARiV heeft op 5 juni 2015 per brief aan de bevoegde minister meegedeeld geen formeel advies uit te brengen. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SARiV.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft in eerdere, vergelijkbare dossiers aangegeven geen advies uit te brengen, maar dit advies over te laten aan de SARiV. Hierdoor werd oorspronkelijk voorbijgegaan aan het inwinnen van het advies. De Raad van State heeft echter in haar advies gesteld dat indien de SARiV geen advies meer verstrekt, er niet meer voldaan is aan de beleidslijn van de SERV om de advisering over te laten aan de SARiV. Om tegemoet te komen aan dit advies, heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet voorgelegd aan de SERV voor advisering. De SERV heeft zich in zijn advies aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SERV.

4.3. Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 23 juni 2015, met kenmerk 57.612/3, de opmerking dat de adviezen van de strategische adviesraden – SARiV en SERV – moeten worden ingewonnen.

In de algemene opmerkingen stelt de Raad van State dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen en het verlenen van invorderingsbijstand algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder 'bevoegde autoriteit' verschillende overheden in België worden verstaan. De raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De raad stelt voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Volgens artikel 26, §1, van het verdrag zoals vervangen bij artikel XVII van het wijzigend protocol kunnen de staten in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van de invordering van de belastingvorderingen bepalen. De Raad van State merkt op dat akkoorden die enkel voorzien in de administratieve en technische uitvoering van een verdrag en slechts beogen om de in het verdrag opgenomen rechten en verplichtingen uitvoerbaar te maken louter 'executive agreements' zijn, die geen instemming van de wetgevende kamers behoeven. Indien de akkoorden wel autonome regelingen inhouden, die nieuwe rechten en verplichtingen met zich meebrengen voor de overheden of de burgers dienen deze akkoorden als verdragen te worden beschouwd. Dergelijke akkoorden dienen de geëigende procedure voor het sluiten van een verdrag te volgen. Telkens een ak-

koord wordt gesloten over de wijze van uitvoering van artikel 26 van het dubbel-belastingverdrag, zal moeten worden nagegaan of het niet om een verdrag gaat.

Ten slotte geeft de Raad van State aan dat met bijgevoegde akten, protocollen, bijlagen enzovoort, die samen zijn ondertekend met het oorspronkelijke verdrag, geen instemming moet worden verleend indien ze integraal deel uitmaken van het verdrag. De zinsnede „, en het protocol,“ kan dan ook beter geschrapt worden in artikel 2, 1°, van het ontwerp en in het opschrift.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Om aan de vormvereisten te voldoen, heeft de Vlaamse Regering, zoals hierboven toegelicht, de nodige adviezen ingewonnen.

Met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, hebben de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen twee samenwerkingsakkoorden uitgewerkt:

- een samenwerkingsakkoord inzake wederzijdse invorderingsbijstand (zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2014);
- een samenwerkingsakkoord inzake administratieve samenwerking (dit werd recentelijk besproken op het overlegcomité).

De opmerking betreffende de akkoorden die kunnen gesloten worden om de uitvoering en invordering van de belastingvorderingen te bepalen, zal meegenomen worden in het kader van uitvoeringsonderhandelingen.

Het instemmingsartikel en het opschrift werden aangepast overeenkomstig de suggestie van de Raad van State.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING VAN DE GECOÖRDINEERDE TEKST

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-verblijfhouders, met inbegrip van de voorheffingen, de opdecimen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsook de aanvullende belasting op de personenbelasting.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar op het einde van elk jaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Dit artikel werd gewijzigd door artikel I van het wijzigingsprotocol. Het DBV is, enkel wat België betreft, ook van toepassing op belastingen naar het inkomen die worden geheven van staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen en dit ongeacht hoe ze worden geheven (nieuw artikel 2.1). De opdecimen op de opgesomde belastingen en voorheffingen alsook de aanvullende belasting op de personenbelasting is niet meer opgenomen in het gewijzigde artikel. Voortaan is de overeenkomst eveneens van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen (nieuw artikel 2.4).

Hoofdstuk II – Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. Dit artikel werd gewijzigd door artikel II van het wijzigingsprotocol. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan, wat België betreft, "naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger". Op 18 november 2011 hebben de deelnemers aan het overleg tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten aangaande belastingverdragen, een akkoord bereikt over die definitie.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met "inwoner van een overeenkomstsluitende staat".

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, relevant voor de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6). Artikel V van het wijzigingsprotocol vervangt paragraaf 4 van dat artikel. Hierdoor zijn paragrafen 1 en 3 van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming.

Andere artikelen hebben betrekking op ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14, opgeheven door het wijzigingsprotocol), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan studenten (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

Hoofdstuk IV – Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 22 bevat een reeks maatregelen die in Mexico, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting.

Hoofdstuk V – Bijzondere bepalingen

Artikel 23 bevat het beginsel van non-discriminatoire behandeling. Dit artikel verbiedt fiscale discriminatie op grond van nationaliteit. Artikel XV van het wijzigingsprotocol heeft paragraaf 4 vervangen, en de oorspronkelijke paragraaf 6 opgeheven. De nieuwe paragraaf bepaalt een gelijke behandeling tussen de ondernemingen van beide landen bij het in mindering brengen van de ondernemingswinst a rato van intresten, royalty's en andere uitgaven van die ondernemingen betaald aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat.

Artikel 24 houdt een regeling voor onderling overleg in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de drie jaar nadat hij in kennis is gesteld van de maat-

regel, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende staat waarvan hij inwoner is.

Artikel 25 regelt de uitwisseling van inlichtingen en werd vervangen bij artikel XVI van het wijzigingsprotocol.

De eerste paragraaf bepaalt dat de bevoegde overheden van de verdragspartijen de inlichtingen uitwisselen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. De gegevensuitwisseling wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van het DBV. De overige paragrafen van dit artikel bevatten bepalingen over het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een andere gemachtigde.

Artikel 26 heeft betrekking op de invorderingsbijstand en werd vervangen bij artikel XVII van het wijzigingsprotocol. De bijstand wordt door het nieuwe artikel 26.1 niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van de overeenkomst. De verdragspartijen verlenen volgens de tweede paragraaf van dit artikel elkaar bijstand voor de invordering van belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. De overige zes paragrafen betreffen de voorwaarden en de werkwijze van de invorderingsbijstand.

Artikel 27, vervangen bij artikel XVIII van het wijzigingsprotocol, bevat een regeling voor uiteenlopende zaken, zoals de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten; belasting van dividenden, interest of royalty's; en volstrekt kunstmatige constructies.

Hoofdstuk VI – Slotbepalingen

Artikel 28 stelt dat de overeenkomst in werking treedt de eerste dag van de tweede maand na de datum van de uitwisseling van de respectieve akten waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Met betrekking tot bij de bron verschuldigde belastingen is de overeenkomst in België van toepassing op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt. Voor alle andere bij de bron verschuldigde belastingen is de overeenkomst van toepassing op inkomsten van belastbare tijdperken die eindigen op of na 31 december van het jaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt.

De overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht, maar de partijen kunnen elkaar op de hoogte brengen dat zij de overeenkomst wensen te beëindigen door middel van een voorafgaande kennisgeving vanaf een termijn van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding (artikel 29).

Aan de overeenkomst is een protocol toegevoegd dat integraal deel uitmaakt van de overeenkomst. Dit protocol verduidelijkt en omschrijft enkele artikelen uit de overeenkomst en bevat, onder opschortende voorwaarde, een dwingende arbitrageprocedure voor geschillen zodra Mexico die ook in een ander DBV zou hebben aanvaard.

De overeenkomst, het aanvullende protocol en het wijzigingsprotocol van 2013 werden opgemaakt in het Nederlands, het Frans en het Spaans. Deze drie taalversies zijn van gelijke rechtswaarde. Het wijzigende protocol zal een integrerend

deel van de overeenkomst uitmaken en blijft van kracht zolang de overeenkomst zelf van kracht blijft (artikel XX van het wijzigingsprotocol).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

Voorontwerp van decreet houdende instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het protocol, van 26 augustus 2013, 2° het protocol tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013;

2° het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013;
- 2° het protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992.

Brussel, 18 december 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM